

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

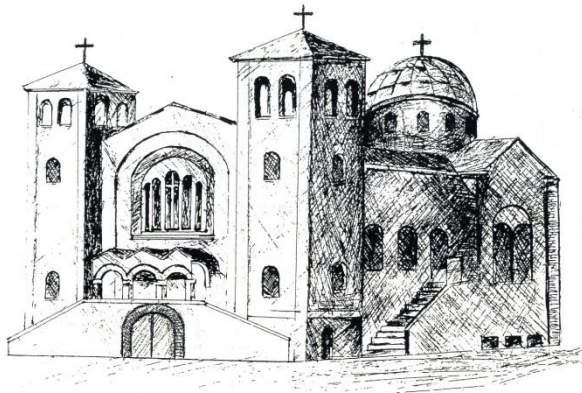
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, May 19, 2019

Sunday of the Paralytic

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 19 Μαΐου, 2019

Του Παραλύτου - 9π.μ. – 12μ.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία
Αποφοίτηση του Κατηχητικού Σχολείου
Ο καφές σερβίρεται από το ΠΤΟ

Δευτέρα, 20 Μαΐου, 2019

7:00 μ.μ. - *Εσπερινός στο Ναό (Αγ. Κωνσταντίνου & Ελένης)*

Τρίτη, 21 Μαΐου, 2019

Κωνσταντίνου και Ελένης - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία
6:00 μ.μ. Παράκληση

Τετάρτη, 22 Μαΐου, 2019

Μεσοπεντηκοστή - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία
4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. *Ελληνικό Σχολείο*
7:30 μ.μ. *Συνεδρίαση του Συμβουλίου*

Παρασκευή, 24 Μαΐου, 2019

4:30 μ.μ. - 6:30 μ.μ. *Ελληνικό Σχολείο*

Σάββατο, 25 Μαΐου, 2019

Εύρεσης Κεφαλής Ιωάννη του Προδρόμου
9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 26 Μαΐου, 2019

Της Σαμαρείτιδος

9π.μ. – 12μ.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία
Ο καφές σερβίρεται από το Συμβούλιο

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, May 19, 2019

Sunday of the Paralytic - 9:00 a.m. -12 noon Orthros, D. L.
Catechism School Graduation
Coffee is served by the PTO

Monday, May 20, 2019

7:00 p.m. *Vespers (SS. Constantine & Helen Church)*

Tuesday, May 21, 2019

Constantine & Helen

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy
6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday, May 22, 2019

Mid-Pentecost - 9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy
4:30 p.m. - 6:15 p.m. *Greek School*
7:30 p.m. *Parish Council Meeting*

Friday, May 24, 2019

4:30 p.m. - 6:30 p.m. *Greek School*

Saturday, May 25, 2019

Third Finding of the Head of St. John the Baptist
9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Sunday, May 26, 2019

Sunday of the Samaritan Woman

9:00 a.m. -12 noon Orthros, Divine Liturgy
Coffee is served by the Parish Council

Πράξεις Ἀποστόλων 9:32-42

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα Αἰνέα ὀνόματι, ἐξ ἑτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρᾶββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος, Αἰνέα, ἰάται σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Ἀσάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβηθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνηῖσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπεν, Ταβηθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισεν. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Acts of the Apostles 9:32-42

In those days, as Peter went here and there among them all, he came down also to the saints that lived at Lydda. There he found a man named Aeneas, who had been bedridden for eight years and was paralyzed. And Peter said to him, "Aeneas, Jesus Christ heals you; rise and make your bed." And immediately he rose. And all the residents of Lydda and Sharon saw him, and they turned to the Lord. Now there was at Joppa a disciple named Tabitha, which means Dorcas. She was full of good works and acts of charity. In those days she fell sick and died; and when they had washed her, they laid her in an upper room. Since Lydda was near Joppa, the disciples, hearing that Peter was there, sent two men to him entreating him, "Please come to us without delay." So Peter rose and went with them. And when he had come, they took him to the upper room. All the widows stood beside him weeping, and showing tunics and other garments which Dorcas made while she was with them. But Peter put them all outside and knelt down and prayed; then turning to the body he said, "Tabitha, rise." And she opened her eyes, and when she saw Peter she sat up. And he gave her his hand and lifted her up. Then calling the saints and widows he presented her alive. And it became known throughout all Joppa, and many believed in the Lord.

Κατὰ Ἰωάννην 5:1-15 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοᾶς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγίνετο ὃ δὴποτε κατείχετο νοσήματι. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράβαττον. ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

John 5:1-15

At that time, Jesus went up to Jerusalem. Now there is in Jerusalem by the Sheep Gate a pool, in Hebrew called Bethesda which has five porticoes. In these lay a multitude of invalids, blind, lame, paralyzed, waiting for the moving of the water; for an angel of the Lord went down at certain seasons into the pool, and troubled the water; whoever stepped in first after the troubling of the water was healed of whatever disease he had. One man was there, who had been ill for thirty-eight years. When Jesus saw him and knew that he had been lying there a long time, he said to him, "Do you want to be healed?" The sick man answered him, "Sir, I have no man to put me into the pool when the water is troubled, and while I am going another steps down before me." Jesus said to him, "Rise, take up your pallet, and walk." And at once the man was healed, and he took up his pallet and walked.

Now that day was the sabbath. So the Jews said to the man who was cured, "It is the sabbath, it is not lawful for you to carry your pallet." But he answered them, "The man who healed me said to me, 'Take up your pallet, and walk.' "They asked him, "Who is the man who said to you, 'Take up your pallet, and walk?'" Now the man who had been healed did not know who it was, for Jesus had withdrawn, as there was a crowd in the place. Afterward, Jesus found him in the temple, and said to him, "See, you are well! Sin no more, that nothing worse befall you." The man went away and told the Jews that it was Jesus who had healed him.

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Έρχεται ο Κύριος σε μια πόλη της Σαμάρειας που λέγεται Σιχάρ. (Σαμάρεια ονομάστηκε η πόλη που έκτισε το 880 π.Χ. ο βασιλιάς του Ισραήλ, Αμβρι, έπειτα το όρος Σομόρ που ήταν η ακρόπολη της και τέλος όλο το βόρειο βασίλειο του Ισραήλ, που καταλύθηκε από τους Ασσυρίους το 721 π.Χ. και ο ηγεμόνας τους εγκατέστησε εκεί εθνικούς από πολλά μέρη).

Εκεί ήταν η πηγή του Ιακώβ, το πηγάδι που εκείνος είχε ανοίξει. Κουρασμένος ο Κύριος από την οδοιπορία κάθισε μόνος του δίπλα από το πηγάδι και κάτω αφελώς, γιατί οι μαθητές του πήγαν να αγοράσουν τροφές. Έρχεται εκεί μια γυναίκα από τη Σαμάρεια να πάρει νερό και ο Κύριος διψώντας ως άνθρωπος, της ζήτησε νερό.

Αυτή αντελήφθηκε από την εμφάνισή του ότι ήταν Ιουδαίος και θαύμασε πως ένας Ιουδαίος ζητά νερό από την εθνική Σαμαρείτιδα. Αν γνώριζες, της είπε, τη δωρεά του Θεού, ποιός είναι αυτός που σου ζητά να πιει νερό, εσύ θα του ζητούσες και θα σου έδινε ζωντανό νερό. Ο Κύριος επιβεβαίωσε ότι αν γνώριζε θα γινόταν μέτοχος πραγματικά ζωντανού νερού, όπως έπραξε και απόλαυσε αργότερα όταν το έμαθε, ενώ το συνέδριο των Ιουδαίων που έμαθαν σαφώς, έπειτα εσταύρωσαν τον Κύριο της δόξης. Δωρεά του Θεού είναι, επειδή θεωρεί αγαπητούς όλους ακόμα και τους μισητούς από του Ιουδαίους εθνικούς και προσφέρει τον εαυτό του και καθιστά τους πιστούς σκευή δεκτικά της Θεότητός του.

Η Σαμαρείτιδα δεν κατάλαβε το μεγαλείο του ζωντανού νερού, απορεί που θα βρεί νερό χωρίς κουβά σε ένα βαθύ πηγάδι. Έπειτα επιχειρεί να τον συγκρίνει με τον Ιακώβ, που τον αποκαλεί πατέρα, εξυμνώντας το γένος από το τόπο και εξαίρει το νερό με τη σκέψη ότι δεν μπορεί να βρεθεί καλύτερο. Όταν όμως άκουσε ότι το «νερό που θα σου δώσω» θα γίνει πηγή που τρέχει προς αιώνια ζωή, άφησε λόγο ψυχής που ποθεί και οδηγείται προς τη πίστη και ζήτησε να το λάβει για να μη ξαναδιψήσει. Ο Κύριος θέλοντας να αποκαλύπτεται λίγο λίγο, της λέγει να φωνάζει τον άνδρα της, γνωρίζοντάς της πόσους άνδρες είχε και αυτόν που έχει τώρα δεν είναι δικός της. Εκείνη όμως δεν στενοχωρείται από τον έλεγχο, αλλά αμέσως καταλαβαίνει ότι ο Κύριος είναι προφήτης και του ζητά εξηγήσεις σε ψηλά ζητήματα. Βλέπετε πόση είναι η μακροθυμία και η φιλομάθεια αυτής της

γυναίκας; Πόση συλλογή και γνώση είχε στη διάνοιά της, πόση γνώση της θεόπνευστης Γραφής; Και αμέσως τον ρωτά που πρέπει να λατρεύεται σωστά ο Θεός, εδώ σ' αυτό το τόπο ή στα Ιεροσόλυμα; Και τότε παίρνει τη απάντηση, ότι έρχεται η ώρα οπότε ούτε στο όρος αυτό ούτε στα Ιεροσόλυμα θα προσκυνήτε τον Πατέρα. Της γνωρίζει μάλιστα ότι η σωτηρία είναι από τους Ιουδαίους, δεν είπε θα είναι, στο μέλλον, γιατί ήταν αυτός ο ίδιος. Έρχεται ώρα και είναι τώρα που οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνούν το Πατέρα κατά Πνεύμα και αλήθεια. Γιατί ο ύψιστος και προσκυνητός Πατέρας, είναι Πατέρας αυτοαληθείας, δηλαδή του μονογενούς Υιού και έχει Πνεύμα αληθείας, το Πνεύμα το άγιο και αυτοί που τον προσκυνούν, το πράττουν έτσι διότι ενεργούνται δι' αυτών. Ο Κύριος απομακρύνει κάθε σωματική έννοια τόπο και προσκύνηση, λέγοντας: «Πνεύμα ο Θεός και αυτοί που τον προσκυνούν πρέπει να τον προσκυνούν κατά Πνεύμα και αλήθεια». Ως πνεύμα που είναι ο Θεός είναι ασώματος, το δε σώματο δεν ευρίσκεται σε τόπο ούτε περιγράφεται με τοπικά όρια. Ως ασώματος ο Θεός δεν είναι πουθενά, ως Θεός δε είναι παντού, ως συνέχων και περιέχων το πάν. Παντού είναι ο Θεός όχι μόνο εδώ στη γη αλλά και υπεράνω της γης, Πατήρ ασώματος και κατά τον χρόνο και σε τόπο αόριστος. Βέβαια και η ψυχή και ο άγγελος είναι σώματα, δεν είναι όμως σε τόπο, αλλά δεν είναι και παντού, γιατί δεν συνεχουν το σύμπαν αλλά αυτά έχουν ανάγκη του συνέχοντος. Η Σαμαρείτιδα καθώς άκουσε από το Χριστό αυτά τα εξαιρετικά και θεοπρεπή λόγια, αναπτρωμένη, μνημονεύει τον προσδοκώμενο και ποθούμενο Μεσσία, τον λεγόμενο Χριστό που όταν έρθει θα μας τα διδάξει όλα. Βλέπετε πως ήταν ετοιμότατη για την πίστη; Από που θα γνώριζε τούτο, αν δεν είχε μελετήσει τα προφητικά βιβλία με πολλή σύνεση; Έτσι προλαβαίνει περί του Χριστού ότι θα διδάξει όλη την αλήθεια. Μόλις την είδε ο Κύριος τόσο θερμή της λέγει απροκάλυπτα: Εγώ είμαι ο Χριστός, που σου μιλώ. Εκείνη γίνεται αμέσως εκλεκτή ευαγγελίστρια και αφήνοντας τη υδρία και το σπίτι της τρέχει και παρασύρει όλους τους Σαμαρείτες προς το Χριστό και αργότερα με τον υπόλοιπο φωτισιδή βίο της (ως Αγία Φωτεινή) σφραγίζει με το μαρτύριο την αγάπη της προς τον Κύριο.

The Samaritan Woman: St. Photini:

The New Testament describes the familiar account of the “woman at the well” (John 4:5-42), who was a Samaritan. Up to that point she had led a sinful life, one which resulted in a rebuke from Jesus Christ. However, she responded to Christ’s stern admonition with genuine repentance, was forgiven her sinful ways, and became a convert to the Christian Faith – taking the name ‘Photini’ at Baptism, which literally means “the enlightened one.” A significant figure in the Johannine community, the Samaritan Woman, like many other women, contributed to the spread of Christianity. She therefore occupies a place of honor among the apostles. In Greek sermons from the fourth to the fourteenth centuries she is called “apostle” and “evangelist.” In these sermons the Samaritan Woman is often compared to the male disciples and apostles and found to surpass them. Later, Byzantine hagiographers developed the story of the Samaritan Woman, beginning where Saint John left off. At Pentecost Saint Photini received baptism, along with her five sisters, Anatole, Photo, Photis, Paraskeve, Kyriake, and her two sons, Photeinos and Joseph. She then began a missionary career, traveling far and wide, preaching the good news of the Messiah’s coming, His death and resurrection. When Nero, the emperor of Rome, began to persecute Christians, Photini and her son Joseph were in Carthage, in Africa, where she was preaching the Christian gospel. After Jesus appeared to Photini in a dream, she sailed to Rome. Her son and many Christians from Africa accompanied her. Photini’s arrival and activity aroused curiosity in the capital city. Everyone talked about her, “Who is this woman?” they asked. “She came here with a crowd of followers and she preaches Christ with great boldness.” Soldiers were ordered to bring her to the emperor, but Photini anticipated them. Before they could arrest her, Photini, with her son Joseph and her Christian friends, went to Nero. When the emperor saw them, he asked why they had come. Photini answered, “We have come to teach you to believe in Christ.”

The half-mad ruler of the Roman Empire did not frighten her. She wanted to convert him! Nero asked the saints their names. Again Photini answered. By name she introduced herself, her five sisters and younger son. The emperor then demanded to know whether they had all agreed to die for the Nazarene. Photini spoke for them. “Yes, for the love of Him we rejoice and in His name we’ll gladly die.” Hearing their defiant words, Nero ordered their hands beaten with iron rods for three hours. At the end of each hour another persecutor took up the beating. The saints, however, felt no pain. Nothing happened to their hands. Photini joyfully quoted words of a psalm by David: “God is my help. No matter what anyone does to me, I shall not be afraid.” Perplexed by the Christian’s endurance and confidence, Nero ordered the men thrown into jail. Photini and her five sisters were brought to the golden reception hall in the imperial palace. There, the six women were seated on golden thrones, In front of them stood a large golden table covered with gold coins, jewels and dresses. Nero hoped to tempt the women by this display of wealth and luxury. Nero then ordered his daughter Domnina, with her slave girls, to go speak with the Christian women. Women, he thought, would succeed in persuading their Christian sisters to deny their God. Domnina greeted Photini graciously, mentioning the name of Christ. On hearing the princess’ greeting, the saint thanked God. She then embraced and kissed Domnina. The women talked. But, the outcome of the women’s talk was not what Nero wished. Photini catechized Domnina and her hundred slave girls and baptized them all. She gave the name Anthousa to Nero’s daughter. After her baptism, Anthousa immediately ordered all the gold and jewels on the golden table distributed to the poor of Rome. When the emperor heard that his own daughter had been converted to Christianity, he condemned Photini and all her companions to death by fire. For seven days the furnace burned, But when the door of the furnace was opened, it was seen that the fire had not harmed the saints. Next the emperor tried to destroy the saints with poison, Photini offered to be the first to drink it. “O King,” she said, “I will drink the poison first so that you might see the power of my Christ and God.” All the saints then

drank the poison after her. None suffered any ill effects from it. In vain Nero subjected Photini, her sisters, sons and friends to every known torture. The saints survived unscathed to taunt and ridicule their persecutor. For three years they were held in a Roman prison. Saint Photini transformed it into a “house of God.” Many Romans came to the prison, were converted and baptized. Finally, the enraged tyrant had all the saints, except for Photini, beheaded. She was thrown first into a deep, dry well and then into prison again. Photini now grieved that she was alone, that she had not received the crown of martyrdom together with her five sisters, Anatole, Photo, Photis, Paraskeve and Kyriake and her two sons, Photeinos and Joseph. Night and day she prayed for release from this life. One night, God appeared to her, made the sign of the cross over her three times. The vision filled her with joy. Many days later, while she hymned and blessed God, Saint Photini gave her soul into God’s hands. The Samaritan Woman conversed with Christ by the well of Jacob, near the city of Sychar. She drank of the “living water” and gained everlasting life and glory. For generation after generation, Orthodox Christians have addressed this prayer to the woman exalted by the Messiah when He sat by the well in Samaria and talked with her: The precious head of St Photini is preserved to day in the Monastery of Grigoriu from the Holy Mt. Athos, Greece.

Ποιοι είναι ο Άγιος Κωνσταντίνος και η Αγία Ελένη **Ο Μέγας Κωνσταντίνος**

Πρόκειται για τον Ρωμαίο Αυτοκράτορα, επί των ημερών του οποίου κατοχυρώθηκε η ανεξίτηρησκεία και προωθήθηκε η χριστιανική πίστη η οποία μέχρι τότε ήταν υπό διωγμό. Την εποχή που ο πατέρας του Κωνσταντίνος υπηρέτούσε στα Ανάκτορα, ο Κωνσταντίνος βρισκόταν στην αυλή του αυτοκράτορα Διοκλητιανού στη Νικομήδεια, κατέχοντας το αξίωμα του Χιλίαρχου. Όταν όμως οι δύο Αύγουστοι, Διοκλητιανός και Μαξιμιανός παραιτούνται από τα αξιώματά τους, στο αξίωμα του Αυγούστου προάγονται ο Κωνσταντίνος για τη Δύση και ο Γαλέριος για την Ανατολή. Όταν πεθαίνει ο Κωνσταντίνος (306) ο στρατός της δύσης αναγνώρισε ως Αύγουστο τον Κωνσταντίνο.

Ο Κωνσταντίνος, λοιπόν, ανακηρύχθηκε σε Αύγουστο κατόπιν της νίκης του εναντίον του Μαξεντίου. Ο ιστορικός Ευσέβιος, αναφέρει ότι ο Κωνσταντίνος δεν γνώριζε καλά-καλά σε ποιόν ακριβώς Θεό να προσευχηθεί για να αντιμετωπίσει τον Μαξέντιο. Όταν, όμως, άρχισε να αναπέμπει παρακλήσεις, μετά το μεσημέρι φάνηκε στον ουρανό ένα σημείο, ο Σταυρός με την περίφημη επιγραφή «εν τούτω νίκα». Έτσι, έχοντας τη βεβαιότητα της θείας συμπαράστασης επιτίθεται εναντίον του Μαξεντίου, τον οποίο και κατατροπώνει.

Μετά τα γεγονότα αυτά και αφού πλέον είναι ο μόνος άρχων της Αυτοκρατορίας, ο Κωνσταντίνος θα πάρει μια απόφαση που έμελλε να αλλάξει την πορεία της ανθρωπότητας: μεταφέρει την πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας από τη Ρώμη σε ένα ψαροχώρι του Βοσπόρου και πάνω στο παλαιό Βυζάντιο οικοδομεί την Κωνσταντινούπολη. Αξιοσημείωτο γεγονός, μεταξύ άλλων, είναι η υπογραφή του διατάγματος των Μεδιολάνων το 313, το οποίο προέβλεπε να σταματήσουν οι διωγμοί και να αποφυλακισθούν οι πιστοί. Το διάταγμα υπογράφηκε με την ευκαιρία του γάμου του Λικινίου με την αδελφή του Κωνσταντία.

Με την επικράτηση του Χριστιανισμού ξεκινούν και οι πρώτες έριδες στο σώμα της Εκκλησίας. Η πρώτη βόμβα που θα ταράξει τα θεμέλιά της είναι ο Άρειος ο οποίος θα υποστηρίξει τη μια και μόνη φύση του Ιησού Χριστού. Ο Κωνσταντίνος αντιλαμβανόμενος το πρόβλημα που προκαλούσαν οι αιρέσεις στη συνοχή της Αυτοκρατορίας συγκαλεί την Α' Οικουμενική Σύνοδο στη Νίκαια της Βιθυνίας το 325, η οποία και αποφάνθηκε ότι ο Άρειος διδάσκει αιρετικές απόψεις.

Μετά το πέρας των εργασιών της Συνόδου ο ίδιος ο Κωνσταντίνος ανέλαβε την γνωστοποίηση των σχετικών αποφάσεων προς όλη την επικράτεια της Αυτοκρατορίας. Ο Άρειος, όμως, και οι ομόφρονές του παραπλάνησαν τον Κωνσταντίνο ασκώντας την φιλολογική και φιλοσοφική τους τέχνη έπεισαν τον Κωνσταντίνο ότι η διδασκαλία τους δεν αψίσταται από το δόγμα της Οικουμενικής Συνόδου. Αποτέλεσμα της επέμβασης αυτής του Αρείου ήταν η σύγκληση νέας συνόδου το 327 μ.Χ., η οποία ανακάλεσε τον Άρειο από την εξορία και αποκατέστησε τους ομοφρόνους του Επισκόπους Νικομηδίας Ευσέβιο και Νικαίας Θεόγνιο. Η ενέργεια αυτή προκάλεσε αντιδράσεις από πλευράς Ορθοδόξων, γι' αυτό, τόσο ο Αλεξανδρείας

Αλέξανδρος, όσο και ο Μέγας Αθανάσιος δεν συμβιβάστηκαν με τις αποφάσεις της Συνόδου, παρόλο που ο Αυτοκράτορας απειλούσε με καθάρωση.

Ακολούθως, νέα Σύνοδος αιρετικών Επισκόπων, που συνήλθε στην Αντιόχεια το 330, καθάρισε και εξόρισε τον Άγιο Ευστάθιο, Επίσκοπο Αντιοχείας και στη συνέχεια, το 335, άλλη Σύνοδος, που έγινε στην Τύρο της Συρίας, επέβαλε την ποινή της καθαιρέσεως στον Μέγα Αθανάσιο, ο οποίος, ως εκ τούτου ζήτησε από τον Κωνσταντίνο να τον ακούσει, αλλά ο Αυτοκράτορας, στην αρχή, δεν αποδέχτηκε την πρόταση του Αθανασίου, παρά μόνο όταν ο μεγάλος αυτός θεολόγος είπε σε αυτόν: «Δικάσει Κύριος ἀνά μέσον ἐμοῦ καί σοῦ».

Μετά την ακρόαση, και αφού ο Κωνσταντίνος κάλεσε όλους αυτούς που συμμετείχαν στη Σύνοδο της Τύρου, ο Ευσέβιος Νικομηδείας παρουσιάστηκε, με άλλο επιχείρημα ενώπιον του Αυτοκράτορα, αυτή τη φορά, θέτοντας το θέμα της δήθεν παρεμπόδισης της μεταφοράς σιταριού. Ο Αυτοκράτορας εξόρισε, τελικά, τον Μέγα Αθανάσιο στα Τρέβιρα της Γαλλίας, όμως δεν επικύρωσε την απόφαση της Συνόδου εκείνης και παράλληλα δεν προχώρησε σε αναπλήρωση της επισκοπικής έδρας της Αλεξάνδρειας. Το ζήτημα του Αρείου έλυσε την περίοδο εκείνη η Πρόνοια του Θεού, αφού την παραμονή της πανηγυρικής αναγνώρισης του Αρείου, αυτός απέθανε με φρικτό τρόπο ενώ βρισκόταν στο αποχωρητήριο.

Παρά το γεγονός ότι ο ίδιος σε όλη του τη ζωή λάτρευε τον θεό Ήλιο, λίγο πριν πεθάνει αποφάσισε να βαπτισθεί χριστιανός. Κατά το μυστήριο είπε και την περιφημη φράση: «Νυν αληθεί λόγω μακάριον οιδ' εμαυτόν, νυν της αθανάτου ζωής πεφάναι άξιον, νυν του θείου μετεληφέναι φωτός πεπίστευκα». Από τότε και μέχρι την ημέρα της κοιμήσεώς του το 337 σε προάστιο της Νικομήδειας δεν ενδύθηκε βασιλικό μανδύα. Η κοιμήσή του σημειώθηκε εννέα χρόνια μετά την κοιμήση της μητέρας του σε ηλικία 63 ετών και έγινε την ημέρα της εορτής της Πεντηκοστής, όπως αναφέρει ο ιστορικός Ευσέβιος.

Η Αγία Ελένη: Η Αγία Ελένη ήταν η μητέρα του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Γεννήθηκε στο Δρέπανο της Βιθυνίας (Γάλοβα Μ. Ασίας) στα μέσα του 3ου αιώνα μ.Χ. Είκοσι περίπου χρόνια μετά τη γέννησή της, η Ελένη γνωρίστηκε με τον Κωνσταντίνο Χλωρό, αξιωματούχο της Αυτοκρατορίας, τον οποίο παντρεύτηκε το 270, με

βάση πρόνοια ειδικού νόμου, ο οποίος επέτρεπε το γάμο αξιωματούχων με γυναίκες λαϊκής καταγωγής. Ο Κωνσταντίνος ήταν συγγενής του Κλαυδίου, ο οποίος βασίλευσε πριν από τον Διοκλητιανό και προσελήφθει στα ανάκτορα από τον Διοκλητιανό. Καρπός του γάμου της Ελένης και του Κωνσταντίου ήταν ο Κωνσταντίνος, ο μετέπειτα μονοκράτορας της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, τον οποίο η Αγία Ελένη γέννησε στη Ναϊσσό της Μοισίας (Νίσσα Σερβίας). Προκειμένου, όμως, ο Κωνσταντίνος να προβιβαστεί από τον Διοκλητιανό σε Καίσαρα Γαλατίας, Ισπανίας και Βρετανίας χώρισε την Αγία Ελένη και παντρεύτηκε την ανιψιά του Μαξιμιανού Θεοδώρα. Τότε, η Αγία Ελένη μαζί με τον Κωνσταντίνο παρέμειναν υπό φρουρηση του Διοκλητιανού και στη συνέχεια του Γαλέριου, για να μπορούν να ελέγχουν τον Κωνσταντίνο. Ωστόσο, η ανάληψη του Καισαρικού αξιώματος από τον Κωνσταντίνο λειτούργησε ευνοϊκά για την Εκκλησία, αφού ακόμη και κατά την περίοδο των διωγμών, που εξαπέλυσε ο Διοκλητιανός, οι πιστοί σε αυτή την περιοχή δεν καταδιώχτηκαν. Επίσης, με την άνοδο του Χλωρού στο αξίωμα αυτό ανοίχθηκε ο δρόμος και για τον γιό του Κωνσταντίνο. Η Αγία Ελένη επανήλθε στη δημόσια ζωή κατά την ανάδειξη του Κωνσταντίνου σε Καίσαρα το 306, οπότε ο Κωνσταντίνος την έφερε κοντά του στα

στα Τρέβιρα και ακολούθως την πήρε μαζί του στη Ρώμη, όταν επρόκειτο να ανακηρυχθεί σε Αύγουστο. Η Αγία ανακηρύχθηκε σε Αυγούστα από τον Κωνσταντίνο, όταν αυτός παρέμεινε μονοκράτορας νικώντας τον Λικίνιο, ενώ στην πορεία λειτούργησε ως σύμβουλος και συνεργάτιδά του. Αυτή η αγάπη και ο σεβασμός του Κωνσταντίνου προς την μητέρα του φάνηκε και με την ύψωση δύο στηλών στη μεγάλη πλατεία «Φόρος», η μία στο όνομα της Αγίας Ελένης και η άλλη στο όνομά του, και ανάμεσα τους ένας σταυρός, που έφερε την επιγραφή: «Εις Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού πατρός, Αμήν». Επίσης, για να την τιμήσει, έκοψε νομίσματα με τ' όνομα και τη μορφή της και μετονόμασε το Δρέπανο σε Ελενόπολη. Ακόμη, μεταξύ άλλων, παραχώρησε στη μητέρα του το ανάκτορο στο Σεσσόριο του Λατερανού, όπου έτισε μία εκκλησία, ώστε αυτή να μπορεί να επιτελεί φιλανθρωπικό και πνευματικό έργο. Στη συνέχεια, η Αγία Ελένη, με τη συγκατάθεση του Κωνσταντίνου, ανάλαβε η ίδια

την ευθύνη της ανοικοδόμησης ναών και το κτίσιμο νέων εκκλησιών και ευαγών ιδρυμάτων σε όλη την επικράτεια της Αυτοκρατορίας. Ο ιστορικός Ευσέβιος αναφέρει σχετικά: «Ελένη Αυγούστα...ευσεβούς τεκμήρια διαθέσεως ίδρυσε». Πέραν όμως της ζωής και του έργου της Αγίας Ελένης στο πλευρό του γιού της, το πιο σημαντικό γεγονός που σφράγισε την ίδια ήταν η μετάβασή της στους Αγίους Τόπους. Εκεί σύμφωνα με την Παράδοση, κατόπιν θείου σημείου, βρήκε τον Τιμίο και Ζωοποιό Σταυρό του Κυρίου το 326 μ.Χ. Όταν έφθασε στα Ιεροσόλυμα, λοιπόν, καθ' υπόδειξη του Αγίου Κυριακού, που ήταν Εβραίος και τότε λεγόταν Ιούδας, αλλά και με βάση μία παράδοση που έλεγε ότι μετά την Αποκαθήλωση ο Τιμίος Σταυρός πετάχθηκε σε λάκκο, κοντά στον Γολγοθά, άρχισε αμέσως τις σχετικές έρευνες. Επειδή όμως επρόκειτο για υπέρρογη εργασία, οι έρευνες στράφηκαν στο μέρος εκείνο, όπου βλάστανε το λουλούδι βασιλικός, του οποίου η ευωδία ήταν έντονη. Ο χρονογράφος Γεώργιος μοναχός σημειώνει το γεγονός της ευρέσεως ως εξής: «Μαθών δε ο Επίσκοπος (Μακάριος), τα της Βασιλικής ελεύσεως...πάντας παρακάλεσε ησυχία να κάμουσι και σπουδαιότεραν ευχήν υπέρ τούτου, στον Θεό προσέφερε... Τούτου δε γενομένου, ευθύς θεόθεν εδείχθη στον Επίσκοπο ο τόπος, όπου ο ακαθάρτου δαίμονος, ο ναός και το άγαλμα της Αφροδίτης υπήρχε. Τότε η βασίλισσα, πλήθος πολύ τεχνιτών και εργατών συγκέντρωσε και εκ βάθρων το αισχρό οικοδόμημα κατέστρεψε. Τούτου δε γενομένου, ανεφάνη το θείον Μνήμα, ο τόπος του κρανίου και τρεις καταχωμένοι σταυροί...Αμμηχανία και θλίψη κατέλαβε την Βασίλισσα, αφού κανείς δεν γνώριζε ποιός είναι ο Τιμίος Σταυρός. Ο δε Επίσκοπος μετά πίστεως έλυσε την απορία...Γυναίκα άρρωστη, υπό πάντων απεγνωσμένη και τα λοιπία πνέουσα, έφεραν μεταξύ των σταυρών...Με τη σιαά του Τιμίου Σταυρού η ασθενούσα...ευθέως αναπήδησε, δοξάζουσα μετά μεγάλης φωνής τον Θεό...Η δε Βασίλισσα Ελένη, μετά χαράς μεγάλης παρέλαβε τον Σταυρό...και μέρος αυτού παρέδωσε στον Επίσκοπο της πόλεως» (Γεώργιος Μοναχός, Περί της ευρέσεως του σταυρού, 110.620-621). Επίσης, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος αναφέρει ότι στον Γολγοθά βρέθηκαν τρεις σταυροί, από τους οποίους ο ένας διαγνώστηκε ότι ανήκει στον Ιησού Χριστό. Το Συναξάρι της εορτής της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού αναφέρει: «διαπορούσης δε της Βασιλίσης (δηλ. της

Αγίας Ελένης), τίς αν ειη ο του Κυρίου Σταυρός διά της εις θανούσαν γυναίκα χήραν θαυματουργίας δείκνυται· και ανέστη τη τούτου προσψαύσει· των δε λοιπών δύο σταυρών των Ληστών μηδέν εις τούτο ενδειξαμένων εις θαυματοποιίας υπόδειγμα». Μετά το σημείο αυτό η Αγία Ελένη αποφάσισε να οικοδομήσει επί τόπου το ναό της Αναστάσεως, ένα ακόμη ναό επάνω από το Σπήλαιο της Γεννήσεως στη Βηθλεέμ και άλλους δύο, ένα στο όρος της Αναλήψεως και ένα στο ορός Θαβώρ. Κατόπιν, η Αγία Ελένη αναχώρησε για την Κωνσταντινούπολη, μεταφέροντας μαζί της τεμάχια του Τιμίου Ξύλου. Στην πορεία της πέρασε για δεύτερη ορά από την Κύπρο. Έτσι αποβιβάστηκε νότια του νησιού κοντά στο σημερινό Ζύγι. Η περιοχή στην οποία αποβιβάστηκε, υπήρχε ένα ποτάμι, το οποίο τότε ονομάστηκε βασιλοπόταμο, κοντά στο οποίο εναπόθεσε τους σταυρούς – κατά την παράδοση, επειδή οι τρεις σταυροί είχαν παραμείνει μαζί για πολλά χρόνια, τους αποσύνδεσε, έσμιξε τα ξύλα τους και τους ξανάεφτιαξε. Από το ξύλο του υποποδίου του σταυρού του Χριστού έφτιαξε, επίσης, ένα άλλο μικρό σταυρό. Εκεί, εξαντλημένη καθώς ήταν, η ογδοντάχρονη Αγία, έγειρε για να ξεκουραστεί λίγο, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει την πορεία της προς την Κωνσταντινούπολη. Σύμφωνα με την Παράδοση κατά τη διάρκεια του ύπνου της, ένας νέος με αγγελική μορφή της είπε: «Σεβαστή μου βασίλισσα, είμαι απεσταλμένος του Παναγάθου Θεού, για να σου εκφράσω το θέλημά Του. Όπως εκεί στα Ιεροσόλυμα έκτισες ναούς, για να δοξάζεται και να υμνείται ο Θεός, έτσι κι εδώ, σε τούτο το νησί το ευλογημένο, πρέπει να πράξεις το ίδιο. Να κτίσεις κι εδώ ιερό ναό, τον οποίο μάλιστα να θεμελιώσεις με το Τιμίο Ξύλο, για να προσκυνείται και να δοξάζεται στους αιώνες ο Σταυρός του Κυρίου από τους κατοίκους αυτού του τόπου. Εδώ θα ζουν Χριστιανοί μέχρι τη συντέλεια του κόσμου». Η Αγία όταν ξύπνησε, διέταξε αμέσως να γίνει όπως ο λαμπρός εκείνος νέος της υπέδειξε. Ο ένας όμως από τους μεγάλους σταυρούς είχε εξαφανιστεί και θεάθη στην κορυφή του βουνού Όλυμπος. Εκεί, λοιπόν, βρέθηκε το Τιμίο Ξύλο, το οποίο προς στιγμή είχε χαθεί. Τότε, η Αγία Ελένη με τους συνεργάτες της έκτισαν ναό τον οποίο εγκαινίασαν με το τιμίο Ξύλο και από τότε (327) το βουνό αυτό ονομάζεται Σταυροβούνι, όπου μέχρι σήμερα υπάρχει η ομώνυμη Ιερά Μονή. Κατόπιν η Αγία αναχώρησε για την

Βασιλεύουσα, όπου ο Κωνσταντίνος υποδέχθηκε τον Τιμιο Σταυρό, τους τέσσερις Ήλους (=καρφιά) και την μητέρα του με κάθε λαμπρότητα. Σημειώνουμε ότι απ'αυτούς τους τέσσερις Ήλους, οι δύο τοποθετήθηκαν στο Στέμμα, το οποίο φορούσε ο βασιλιάς Κωνσταντίνος. Η Αγία Ελένη κομήθηκε ένα χρόνο αργότερα, σε ηλικία 81 περίπου ετών (328-329) ενώ σήμερα, το μεγαλύτερο μέρος του Τιμίου Ξύλου φυλάγεται στην Ιερά Μονή Ξηροποτάμου στο Άγιο Όρος.

Τι είναι η Μεσοπεντηκοστή; Την εορτή της Μεσοπεντηκοστής την εορτάζουμε για την τιμή των δύο μεγάλων εορτών, δηλαδή του Πάσχα και της Πεντηκοστής, επειδή αυτή και ενώνει και συνδέει τις δύο αυτές εορτές. Η εορτή της Μεσοπεντηκοστής θεσπίστηκε για τον εξής λόγο: Μετά το υπερφύες θαύμα που έκαμε ο Χριστός στο παράλυτο, οι Ιουδαίοι, σκανδαλισμένοι δήθεν για το Σαββάτου (διότι πράγματι, Σάββατο θεράπευσε ο Κύριος τον παράλυτο), Τον καταδίωκαν και ζητούσαν να τον σκοτώσουν.

Για το λόγο αυτό ο Ιησούς έφυγε από τα Ιεροσόλυμα και πήγε στη Γαλιλαία, όπου και διέμενε στα όρη της περιοχής εκείνης με τους μαθητές Του. Εκεί έκανε το υπερφύες θαύμα του πολλαπλασιασμού των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων, και έφαγαν και χόρτασαν πέντε χιλιάδες άνδρες, χωρίς να υπολογίζονται στον αριθμό αυτό γυναίκες και παιδιά. Μετέπειτα, κατά την εορτή της Σκηνοπηγίας (ήταν δε και αυτή μεγάλη εορτή των Ιουδαίων), ο Ιησούς ανέβηκε και πάλι στα Ιεροσόλυμα και περπατούσε στα κρυφά. Στο μέσο όμως της εορτής ανέβηκε στο Ναό και διδασκε· και όλοι έμεναν έκπληκτοι από τη διδαχή Του. Αλλά, επειδή Τον φθονούσαν, έλεγαν: «Πώς αυτός ξέρει γράμματα, ενώ δεν έχει σπουδάσει;». Αλλά ο Ιησούς, όντας πράγματι νέος Αδάμ, όπως εκείνος ο πρώτος ήταν κατάμεστος από σοφία, έτσι και Αυτός, όντας επιπλέον και Θεός, ήταν παντογνώστης (που βέβαια ο πρώτος Αδάμ δεν ήταν). Γόγγυζαν λοιπόν όλοι κατά του Χριστού και επιδίωκαν να Τον σκοτώσουν οπωσδήποτε. Εκείνος δε, ελέγχοντάς τους ότι μάχονταν δήθεν υπέρ του Σαββάτου, είπε: «Γιατί ζητάτε να με σκοτώσετε;». Και στρέφοντας τη σκέψη των Ιουδαίων στο μωσαϊκό Νόμο, τους είπε επιπρόσθετα ότι δεν είχαν κανένα λόγο να θυμώνουν εναντίον του, επειδή θεράπευσε κατά την ημέρα του Σαββάτου τον

παράλυτο, διότι και ο Μωσής έχει νομοθετήσει ότι το Σάββατο μπορεί να καταλύεται, στη περίπτωση που πρόκειται για περιτομή, (όταν η όγδοη ημέρα από τη γέννηση του αρσενικού παιδιού, κατά την οποία έπρεπε αυτή να γίνει, συνέπιπτε με την ημέρα του Σαββάτου. Και συνεχίζοντας ο Κύριος, είπε: «Αν ένας άνθρωπος περιτέμνεται το Σάββατο, για να μην παραβιαστεί ο Νόμος του Μωσέ, εσείς θυμώνετε εναντίον μου, επειδή θεράπευσα έναν ολόκληρο άνθρωπο κατά την ημέρα του Σαββάτου;»). Και βέβαια ο Κύριος έκαμε διάλογο πολλή ώρα με τους Ιουδαίους περί του θέματος αυτού και τους τόνισε ότι δοτήρας του Νόμου ήταν αυτός ο ίδιος και ότι ήταν ίσος προς τον Πατέρα. Και αυτό το τόνισε ιδιαίτερα κατά την τελευταία και πιο επίσημη ημέρα της εορτής (λέγοντας τους: «Εάν κανείς διψάει, ας έλθει σ' εμένα και ας πει»). Μετά ο Ιησούς τους είπε και πάρα πολλά άλλα, και ιδιαίτερα βαρυσήμαντα. Τότε εκείνοι πήραν στα χέρια τους πέτρες, για να τις ρίξουν καταπάνω Του, πλην όμως πέτρα δεν Τον άγγιξε ούτε κατ' ελάχιστον. Και τούτο, διότι ο Ιησούς χάθηκε θαυματουργικά από τα μάτια τους και, περνώντας από ανάμεσά τους απαρατήρητος, έφυγε από το Ναό. Φεύγοντας δε από εκεί ο Κύριος και διαβαίνοντας από το μέσο της πόλεως, είδε κάποιον που είχε γεννηθεί τυφλός και τον θεράπευσε, κάνοντας τα μάτια του να βλέπουν. Πρέπει δε να ξέρουμε ότι οι μέγιστες εορτές των Ιουδαίων είναι τρεις: Πρώτη είναι η εορτή του Πάσχα, η οποία τελείται κατά τον πρώτο μήνα, προς ανάμνηση της διάβασης της Ερυθράς θάλασσας. Δεύτερη είναι η Πεντηκοστή, η οποία θεσπίστηκε προς ανάμνηση της παραμονής τους στην έρημο επί πενήντα ημέρες, μετά τη διάβαση της Ερυθράς θάλασσας -πενήντα ημέρες, πράγματι, πέρασαν από τη διάβαση της Ερυθράς μέχρι που έλαβαν το μωσαϊκό Νόμο. (Συνολικά βέβαια στην έρημο έμειναν σαράντα χρόνια). Η εορτή αυτή γίνεται και προς τιμήν του αριθμού εφτά, ο οποίος θεωρείται από αυτούς ιερός. Τρίτη είναι η εορτή της Σκηνοπηγίας, η οποία θεσπίστηκε προς ανάμνηση της σιηνής, την οποία ο Μωσής κατασκεύασε και έστησε με αρχιτέκτονα τον Βεσελεήλ και έχοντας ως πρότυπο τη σιηνή που είδε (που του περιέγραψε ο Θεός) στη νεφέλη στο όρος Σινά.

Η εορτή αυτή διαρκεί εφτά ημέρες και, εκτός από τον παραπάνω λόγο, θεσπίστηκε και προς ανάμνηση της επί σαράντα χρόνια παραμονής των Εβραίων στην έρημο. Αλλά και με τη συγκομιδή των

καρπών σχετίζεται η εορτή της Σιηνοπηγίας. Τότε, λοιπόν, ενώ τελούνταν η εορτή αυτή, στάθηκε όρθιος ο Χριστός και έκραξε με φωνή μεγάλη: «Εάν τις διψά, ερχέσθω προς με και πινέτω». Εάν δηλαδή κάποιος αισθάνεται πόθο και διψά, όχι για αγαθά υλικά και φθαρτά, αλλά για την εσωτερική γαλήνη και τη μακαριότητα της θείας ζωής, ας έρχεται προς έμένα διά της πίστεως και ας πίνει ελεύθερα. Πλησίον μου θα ικανοποιηθούν όλοι οι ευγενείς του πόθοι και θα βρει ανάπαυση η ψυχή του. Επειδή λοιπόν με τη διδασκαλία Του αυτή ο Χριστός απέδειξε ότι είναι Μεσσίας (δηλαδή χρισμένος από το Θεό Πατέρα βασιλέας και λυτρωτής), αφού έγινε μεσίτης και συμφιλιωτής των ανθρώπων και του αιώνιου Πατέρα Του, γι' αυτήν ακριβώς την αιτία, εορτάζοντας την εορτή αυτή και ονομάζοντας την Μεσοπεντηκοστή, ανυμνούμε και τον Μεσσία Χριστό, αλλά συνάμα δηλώνουμε και τη μεγάλη σημασία που έχει η εορτή αυτή ευρισκόμενη στο μέσο μεταξύ των δύο μεγάλων εορτών της Εκκλησίας μας, δηλαδή του Πάσχα και της Πεντηκοστής. Νομίζω δε ότι για το λόγο αυτό θεοπίστησε να γίνεται μετά την εορτή αυτή η εορτή της Σαμαρείτιδας, διότι και σ' εκείνη την εορτή γίνεται λόγος για το Μεσσία Χριστό και περί ύδατος και διψας, όπως και κατά την παρούσα εορτή της Μεσοπεντηκοστής. Πέραν δε τούτου, κατά τον ευαγγελιστή Ιωάννη, ο διάλογος με τη Σαμαρείτιδα έγινε αρκετά πριν από τη θεραπεία του εκ γενετής τυφλού. Με το άπειρό Σου έλεος, Χριστέ ο Θεός, ελέησέ μας .Αμήν.

Mid-Pentecost or **Midfeast** is a [feast day](#) which occurs during the Paschal season in the [Eastern Orthodox Church](#) and those [Eastern Catholic Churches](#) which follow the [Byzantine Rite](#). Mid-Pentecost celebrates the midpoint between the Feasts of [Pascha](#) (Easter) and [Pentecost](#). Specifically, it falls on the 25th day of Pascha. Mid-Pentecost is a one-week feast which begins on the 4th Wednesday of Pascha, and continues until the following Wednesday. That is to say, it has an [Afterfeast](#) of seven days. Throughout these eight days (including the day of the feast) [hymns](#) of Mid-Pentecost are joined to those of the Paschal season. Many of the hymns from the first day of the feast are repeated on the Apodosia (leave-taking of the

feast). Although it is ranked as a Feast of the Lord and has an Afterfeast, Mid-Pentecost itself is not considered to be one of the Great Feasts of the church year. The liturgical texts for the feast are found in the [Pentecostarion](#) (the [liturgical book](#) containing propers for the period from [Pascha](#) to [Pentecost](#)). There are three [Old Testament readings](#) appointed for [Vespers](#); but, uniquely, no [Matins Gospel](#). In some places an [All-Night Vigil](#) is celebrated for this feast, though a Vigil is not called for in the Typicon (book of [rubrics](#)). At the [Divine Liturgy](#), the reading from the [Apostle](#) is [Acts 14:6-18](#). The theme of the feast is [Christ as Teacher](#), based upon the words from the [Gospel](#) of the day ([John 7:14-30](#)): "Now about the midst of the feast Jesus went up into the temple, and taught...Jesus answered them, and said, My doctrine is not mine, but his that sent me. If any man will do his will, he shall know of the doctrine, whether it be of God, or whether I speak of myself."

While the Gospel refers to the Feast of [Sukkot](#) (Greek: *Σιηνοπηγία*), the [icon](#) of the feast depicts the young Jesus in the [Temple in Jerusalem](#) speaking with the Elders ([Luke 2:46-47](#)), the first biblical example of Jesus as teacher ([Rabbi](#)). In traditional Orthodox icons of this subject, the figure of Jesus is depicted larger than those of the Elders, showing his superior spiritual status.

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH

101 Anderson Avenue, Fairview, NJ 07022 • 201-945-6448

2019 BMW X1 SDRIVE28I

RETAIL VALUE: \$30,732.98

DRAWING

DRAWING: SUNDAY, JUNE 16, 2019 • 9 PM

For Tickets Call: 201-945-9153 or 201-945-6448

No substitution of the offered prizes will be made and no cash will be given in lieu of the prizes. Winner need not be present.
All taxes and/or fees are the responsibility of the winners. Photos do not represent actual prize vehicle.

Tax ID#: 142-1-34849

DONATION \$25.00

RL - 19-2, Fairview, NJ

To Order More Tickets, Fill out & Mail the Form Below

Ascension Greek Orthodox Church Annual Car Raffle Order Form 2019 BMW X1 sDRIVE28i

Visa Mastercard

Enclosed is \$ _____ for _____ tickets

Name on Card: _____ Name: _____

Card Number: _____ Address: _____

Expiration Date: _____ City: _____ State _____ Zip: _____

Signature: _____ E-mail: _____

Ticket Solicitor: _____ Phone: _____

Make Checks Payable to Ascension Greek Orthodox Church and mail to 101 Anderson Ave., Fairview, NJ 07022

SAVE THE DATE 2019

1. Catechism School Graduation- *May 19, 2019*
2. Greek Afternoon School Graduation - *June 2, 2019*
3. Ascension Day - *June 6, 2019*
4. Festival Weekend - *June 13-16, 2019*
5. Greek School Faculty Meeting & Luncheon
- *September 4, 2019*
6. Greek Afternoon School Opens - *September 6, 2019*
7. Philoptochos Fashion Show - *October 15, 2019*
8. "OXI DAY" Program - *October 25, 2019*
9. Church Anniversary Dance - *November 23, 2019*

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 5,3

SUNDAY, May 19, 2019
Sunday of the Paralytic

KYPIAKH, 19 Μαΐου, 2019
Κυριακή του Παραλύτου

MEMORIAL SERVICES – ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

100 χρόνια: Γενοκτονία των Ποντίων
100 Years of The Pontian genocide

40 μέρες: Κασσιανή Κοτόπουλος / 40 days: Cassiani Kotopoulos

2 χρόνια: Νικόλαος Νικολάου / 2 years: Nicolaos Nicolaou

3 χρόνια: Ελένη Ρεντεζέλα / 3 years: Eleni Rentezelas

3 χρόνια: Θεόδωρος Κόντος / 3 years: Theodoros Kontos

*Ο καφές προσφέρεται από τις οικογένειες
Κοτόπουλου, Νικολάου & Ρεντεζέλα
που τελούν τα μνημόσυνα εις μνήμη των κεκοιμημένων*

*The coffee is offered by the
Kotopoulos, Nicolaou & Rentezelas Families
that have the Memorial Services*

SACRAMENTS— ΜΥΣΤΗΡΙΑ

3:00 p.m. Baptism

Bob Bournias, M/M